

ZÁKON

ze dne 2017

o řízení a kontrole veřejných financí

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon upravuje v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropské unie¹⁾ řízení a kontrolu veřejných financí.

(2) Řízení a kontrola veřejných financí zahrnuje

- a) řídicí a kontrolní mechanismy,
- b) interní audit a
- c) kontrolu podle mezinárodních smluv.

Působnost zákona

§ 2

(1) Tento zákon se vztahuje²⁾ na řízení a kontrolu veřejných financí správce veřejného rozpočtu a veřejného subjektu.

(2) Tento zákon se vztahuje²⁾ na řízení a kontrolu veřejných financí veřejné vysoké školy a veřejné výzkumné instituce, jen pokud tak výslovně stanoví.

§ 3

(1) Tento zákon se nevztahuje na řízení a kontrolu veřejných financí zpravodajských služeb České republiky, Generální inspekce bezpečnostních sborů a Národního bezpečnostního úřadu. Tento zákon se dále nevztahuje na Policii České republiky a Celní správu České republiky při nakládání se zvláštními finančními prostředky při získávání poznatků o trestné činnosti, používání podpůrných operativně pátracích prostředků, používání operativně pátracích prostředků v souvislosti se zajišťováním krátkodobé ochrany osoby a při poskytování zvláštní ochrany a pomoci.

¹⁾ Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, v platném znění, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013, o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006, v platném znění.

²⁾ Čl. 3 odst. 1 směrnice Rady 2011/85/EU ze dne 8. listopadu 2011 o požadavcích na rozpočtové rámce členských států.

(2) Pro řízení a kontrolu veřejných financí podle odstavce 1 lze použít zvláštní postupy k utajení a zajištění bezpečnosti v řízení a kontrole veřejných financí. Zvláštní postupy stanoví vláda.

§ 4

Vymezení některých pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) správcem veřejného rozpočtu
 1. organizační složka státu, která je správcem kapitoly státního rozpočtu,
 2. státní fond,
 3. kraj,
 4. obec,
 5. dobrovolný svazek obcí,
 6. regionální rada regionu soudržnosti,
 7. zdravotní pojišťovna,
- b) veřejným subjektem
 1. organizační složka státu, která není správcem kapitoly státního rozpočtu,
 2. státní příspěvková organizace,
 3. Správa železniční dopravní cesty,
 4. městská část hlavního města Prahy,
 5. městský obvod nebo městská část statutárního města,
 6. příspěvková organizace zřízená krajem, obcí, městskou částí hlavního města Prahy, městským obvodem statutárního města, městskou částí statutárního města nebo dobrovolným svazkem obcí,
 7. školská právnická osoba zřízená Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, krajem, obcí, městskou částí hlavního města Prahy, městským obvodem statutárního města, městskou částí statutárního města nebo dobrovolným svazkem obcí,
- c) veřejnými prostředky
 1. příjmy veřejného rozpočtu,
 2. výdaje veřejného rozpočtu,
 3. aktiva a pasiva a
 4. peněžní prostředky poskytované z rozpočtu Evropské unie a jiné peněžní prostředky ze zahraničí poskytnuté na základě mezinárodní smlouvy, které správce veřejného rozpočtu nebo veřejný subjekt spravuje,
- d) veřejným rozpočtem státní rozpočet, rozpočet státního fondu, organizační složky státu, státní příspěvkové organizace, kraje, obce, městské části hlavního města Prahy, městského obvodu statutárního města, městské části statutárního města, příspěvkové organizace, dobrovolného svazku obcí, regionální rady regionu soudržnosti, souhrnný rozpočet Evropské unie a zdravotně pojistný plán zdravotní pojišťovny,
- e) schvalujícím orgánem vláda, rada kraje, rada obce, rada statutárního města, rada hlavního města Prahy, rada městské části statutárního města, rada městského obvodu statutárního města, výbor regionální rady regionu soudržnosti, orgán určený ve stanovách dobrovolného svazku obcí,
- f) schvalující osobou u obce starosta, u statutárního města primátor, u hlavního města Prahy ředitel magistrátu hlavního města Prahy, u dobrovolného svazku obcí osoba určená ve stanovách, u kraje ředitel krajského úřadu, u regionální rady regionu soudržnosti předseda a u zdravotní pojišťovny ředitel; u ostatních správců veřejného rozpočtu se schvalující osobou rozumí osoba, která stojí v čele správce veřejného rozpočtu,

- g) pověřenou schvalující osobou u městské části hlavního města Prahy starosta městské části hlavního města Prahy, u městského obvodu statutárního města starosta městského obvodu statutárního města a u městské části statutárního města starosta městské části statutárního města; u ostatních veřejných subjektů se pověřenou schvalující osobou rozumí osoba, která stojí v čele veřejného subjektu,
- h) řídicí ekonomickou kontrolou hodnocení a ověřování skutečností rozhodných pro hospodaření s veřejnými prostředky a kontrola nakládání s veřejnými prostředky,
- i) veřejnou finanční podporou
 1. dotace,
 2. návratné finanční výpomoci,
 3. příspěvky poskytnuté z veřejného rozpočtu zřizovatele,
 4. prostředky poskytnuté z veřejného rozpočtu jejich příjemci na základě žádosti a
 5. prostředky poskytnuté ze zahraničí na základě mezinárodní smlouvy,
- j) zaměstnancem státní zaměstnanec, zaměstnanec podle zákoníku práce, příslušník bezpečnostního sboru a voják z povolání.

ČÁST DRUHÁ

ŘÍDICÍ A KONTROLNÍ MECHANISMY A INTERNÍ AUDIT

Hlava I

Obecná ustanovení

§ 5

Cíl řízení a kontroly veřejných financí

(1) Cílem řízení a kontroly veřejných financí je zajistit, aby s veřejnými prostředky bylo nakládáno účelně, hospodárně a efektivně.

(2) Správce veřejného rozpočtu, veřejný subjekt a příjemce veřejné finanční podpory nakládá s veřejnými prostředky

- a) účelně, pokud dosažené výsledky odpovídají stanovené potřebě,
- b) hospodárně, pokud jsou zdroje k dispozici ve správnou dobu, v dostatečném množství, v přiměřené kvalitě a za co nejvýhodnější cenu, a
- c) efektivně, pokud je dosaženo co nejlepšího vztahu mezi použitými prostředky a dosaženými výsledky.

§ 6

Povinnosti správce veřejného rozpočtu a veřejného subjektu

(1) Schvalující orgán, schvalující osoba a pověřená schvalující osoba jsou povinny ve vzájemné spolupráci zavést, udržovat, zdokonalovat a vyhodnocovat řízení a kontrolu veřejných financí.

(2) Schvalující orgán, schvalující osoba a pověřená schvalující osoba zajistí, aby výdaje na zavedení, udržování, zdokonalování a vyhodnocování řízení a kontroly veřejných financí byly přiměřené výdajům vynakládaným na činnost, kterou správce veřejného rozpočtu nebo veřejný subjekt zajišťuje. Přihlédnou přitom zejména k povaze, rozsahu a složitosti činnosti správce veřejného rozpočtu nebo veřejného subjektu, objemu jejich veřejného rozpočtu, počtu zaměstnanců a možným duplicitám řídicích a kontrolních mechanismů.

(3) U správců veřejného rozpočtu, kterými jsou Kancelář prezidenta republiky, Kancelář Poslanecké sněmovny, Kancelář Senátu, Ústavní soud, Nejvyšší kontrolní úřad, Kancelář Veřejného ochránce práv, státní fond nebo zdravotní pojišťovna, vykonává funkci schvalujícího orgánu schvalující osoba.

(4) Vzájemně neslučitelné jsou funkce schvalující osoby, pověřené schvalující osoby a vedoucího útvaru interního auditu.

§ 7

Správa zahraničních prostředků

(1) Vláda určí ústřední správní úřad, který bude vykonávat podle přímo použitelného předpisu Evropské unie³⁾ působnost orgánu odpovědného za zajištění plnění části souhrnného rozpočtu Evropské unie, rozpočtu jiného státu nebo mezinárodní organizace (dále jen „řídící orgán“), orgánu odpovědného za provádění jeho certifikace (dále jen „certifikační orgán“) nebo orgánu odpovědného za výkon auditu (dále jen „auditní orgán“), podle oboru působnosti ústředního správního úřadu, popřípadě určí ústřední správní úřad, jehož obor působnosti je nejbližší. Česká republika je oprávněna uzavřít veřejnoprávní smlouvu s územním samosprávným celkem, jejímž předmětem bude plnění působnosti řídicího orgánu.

(2) Orgán podle odstavce 1 postupuje při zajištění plnění rozpočtu, provádění certifikace nebo výkonu auditu zahraničních prostředků podle tohoto zákona.

(3) Řídící orgán může uzavřít s jedním nebo více správci veřejného rozpočtu nebo jedním nebo více veřejnými subjekty (dále jen „zprostředkující subjekt“) veřejnoprávní smlouvu, jejímž předmětem bude plnění některých nebo všech práv a povinností řídicího orgánu. Touto

³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1299/2013 ze dne 17. prosince 2013 o zvláštních ustanoveních, týkajících se podpory z Evropského fondu pro regionální rozvoj pro cíl Evropská územní spolupráce.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1300/2013 ze dne 17. prosince 2013 o Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1084/2006.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1301/2013 ze dne 17. prosince 2013 o Evropském fondu pro regionální rozvoj, o zvláštních ustanoveních týkajících se cíle Investice pro růst a zaměstnanost a o zrušení nařízení (ES) č. 1080/2006.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1302/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se mění nařízení (ES) č. 1082/2006 o evropském seskupení pro územní spolupráci (ESÚS), pokud jde o vyjasnění, zjednodušení a zlepšení zřizování a fungování takovýchto seskupení.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1304/2013 ze dne 17. prosince 2013 o Evropském sociálním fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1081/2006.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 ze dne 17. prosince 2013 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1698/2005.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 508/2014 ze dne 15. května 2014 o Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2328/2003, (ES) č. 861/2006, (ES) č. 1198/2006 a (ES) č. 791/2007 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1255/2011.

Nařízení EP a Rady (EU) č. 223/2014 ze dne 11. března 2014 o Fondu evropské pomoci nejchudším osobám.

Nařízení EP a Rady (EU) č. 514/2014 ze dne 16. dubna 2014 o obecných ustanoveních týkajících se Azylového, migračního a integračního fondu a nástroje pro finanční podporu policejní spolupráce, předcházení trestné činnosti, boje proti trestné činnosti a řešení krizí.

veřejnoprávní smlouvou není dotčena povinnost řídicího orgánu vykonávat kontrolu a odpovědnost za její výkon.

(4) Řídicí orgán nebo certifikační orgán kontroluje plnění požadavků stanovených přímo použitelnými předpisy Evropské unie³⁾; přitom posuzuje

- a) dodržování právních předpisů, rozhodnutí a uzavřených smluv při nakládání s veřejnými prostředky,
- b) dodržování podmínek, za nichž je veřejná finanční podpora poskytována,
- c) správnost zachycení operací souvisejících s veřejnou finanční podporou v účetnictví.

(5) Auditní orgán provádí výkon auditu u správce veřejného rozpočtu a u veřejného subjektu, kteří se podílejí na správě prostředků poskytnutých ze souhrnného rozpočtu Evropské unie, rozpočtu jiného státu nebo mezinárodní organizace, a u příjemce veřejné finanční podpory poskytnuté z těchto rozpočtů (dále jen „audit zahraničních prostředků“).

(6) Při výkonu auditu zahraničních prostředků se postupuje podle kontrolního řádu s výjimkou § 9 písm. f), § 10 odst. 1 písm. c) a d), § 12 až 19, § 21, § 24 až 27 a podle § 21 odst. 3, § 27, § 29, § 30 odst. 4 a 5, § 31 až 33, § 34 odst. 2 a 3, § 35 odst. 3 a § 36, pokud přímo použitelné předpisy Evropské unie³⁾ nestanoví jinak.

§ 8

Střet zájmů

Ten, jehož vlastní zájem je v rozporu s naplňováním cíle řízení a kontroly veřejných financí, nesmí vlastní zájem upřednostňovat⁴⁾. Za vlastní zájem se pro účely tohoto zákona považuje i zájem osoby mu blízké, právnické osoby ovládané touto osobou nebo právnické osoby ovládané osobou blízkou této osoby.

§ 9

Zajištění řádného výkonu funkce při řízení a kontrole veřejných financí

(1) Domnívá-li se zaměstnanec, že by jemu udělený pokyn vedl k jednání v rozporu s cílem řízení a kontroly veřejných financí, uvědomí o tom bez zbytečného odkladu osobu, která pokyn udělila.

(2) Trvá-li osoba, která pokyn udělila, na jeho provedení, má zaměstnanec právo po této osobě požadovat, aby mu takový pokyn bez zbytečného odkladu písemně potvrdila.

(3) Zaměstnanec nesmí při řízení a kontrole veřejných financí vykonat pokyn, pokud by se tím mohl dopustit trestného činu nebo přestupku. Byl-li mu takový pokyn udělen, oznámí to bez zbytečného odkladu písemně schvalující osobě nebo pověřené schvalující osobě.

⁴⁾ Například čl. 32 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie.

Hlava II **Řídicí a kontrolní mechanismy**

Díl 1 **Obecná ustanovení**

§ 10

(1) Správce veřejného rozpočtu nebo veřejný subjekt vymezí práva a povinnosti zaměstnanců, kteří řídí a kontrolují veřejné finance, zavede řízení rizik, řízení souladu s právními, technickými a vnitřními předpisy, ekonomickou službu, řídicí ekonomickou kontrolu, ověřování a schvalování majetkových operací (dále jen „řídicí a kontrolní mechanismy“).

(2) Ekonomickou službou je nastavení pravidel pro oběh informací k řízení a kontrole veřejných financí, vedení účetnictví podle zákona o účetnictví, sestavování, úpravy a sledování plnění veřejného rozpočtu, nastavení pravidel platebního styku, ověřování a schvalování majetkových operací a metodické řízení těchto činností.

(3) O zavedení řídicích a kontrolních mechanismů musí být pořízeny a uchovávány záznamy. Při uchovávání záznamů se postupuje podle právních předpisů upravujících archivaci a spisovou službu.

(4) Veřejné vysoké školy a veřejné výzkumné instituce zavedou řídicí a kontrolní mechanismy. Postupují přitom přiměřeně podle odstavců 1 až 3.

Díl 2 **Řídicí ekonomická kontrola**

Oddíl 1 **Obecná ustanovení**

§ 11

Výkon řídicí ekonomické kontroly

(1) Správce veřejného rozpočtu a veřejný subjekt provádějí řídicí ekonomickou kontrolu příjmových a výdajových operací (dále jen „řídicí ekonomická kontrola prvního stupně“).

(2) Správce veřejného rozpočtu dále provádí řídicí ekonomickou kontrolu veřejných subjektů a žadatelů a příjemců, kterým poskytuje veřejnou finanční podporu, a veřejný subjekt dále provádí řídicí ekonomickou kontrolu žadatelů a příjemců, kterým poskytuje veřejnou finanční podporu (dále jen „řídicí ekonomická kontrola druhého stupně“).

(3) Poskytovatel veřejné finanční podpory kontroluje u žadatele a příjemce veřejné finanční podpory

- a) dodržování právních předpisů v přímé souvislosti s poskytovanou veřejnou finanční podporou a
- b) dodržování podmínek stanovených poskytovatelem veřejné finanční podpory.

(4) Řídicí ekonomická kontrola se provádí při přípravě operací před jejich zahájením, po jejich zahájení až do jejich ukončení a vyúčtování a při následném hodnocení dosažených výsledků uskutečňovaných operací.

(5) Správce veřejného rozpočtu nebo veřejný subjekt neprovádí schvalovací postupy u operací, u kterých nemůže ovlivnit uskutečnění nebo výši příjmu nebo výdaje.

(6) Zdravotní pojišťovna neprovádí řídicí ekonomickou kontrolu u veřejných prostředků základního fondu a rezervního fondu a při přerozdělování pojistného.

(7) Organizační složky státu, s výjimkou Nejvyššího kontrolního úřadu, státní fondy a státní příspěvkové organizace

- a) předávají Ministerstvu financí informace o plánovaných řídicích ekonomických kontrolách druhého stupně a o jejich výsledcích,
- b) vzájemně koordinují plánované řídicí ekonomické kontroly druhého stupně s cílem předcházet neodůvodněnému souběhu řídicí ekonomické kontroly druhého stupně u stejného veřejného subjektu nebo žadatele nebo příjemce, kterému poskytují veřejnou finanční podporu, a
- c) vzájemně sdílejí výsledky řídicí ekonomické kontroly druhého stupně.

§ 12

Smlouvy o výkonu řízení a kontroly veřejných financí

(1) Správce veřejného rozpočtu nebo veřejný subjekt může uzavřít veřejnoprávní smlouvu, jejímž předmětem je výkon řídicí ekonomické kontroly druhého stupně, pouze pokud výkon této kontroly nemůže z kapacitních důvodů zajistit vlastními zaměstnanci nebo vyžaduje-li výkon této kontroly odborné znalosti, kterými vlastní zaměstnanci nedisponují, nebo tento postup přináší úsporu veřejných prostředků.

(2) Fyzické osoby, které se podílejí na výkonu řídicí ekonomické kontroly podle odstavce 1, jsou povinny zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o kterých se při výkonu této činnosti dozví a nezneužít znalosti těchto skutečností. Tyto osoby může zbavit povinnosti zachovávat mlčenlivost ten, v jehož zájmu tuto povinnost mají, nebo ve veřejném zájmu, příslušná schvalující osoba nebo pověřená schvalující osoba.

(3) Veřejné vysoké školy a veřejné výzkumné instituce postupují podle odstavců 1 a 2 přiměřeně.

§ 13

Hodnotitel, ověřovatel a schvalovatel

(1) Schvalující osoba nebo pověřená schvalující osoba písemně pověří fyzickou osobu funkcí hodnotitele, ověřovatele a schvalovatele k hodnocení, ověřování nebo schvalování operací.

(2) Výkonem funkce schvalovatele písemně pověří schvalující osoba nebo pověřená schvalující osoba zaměstnance příslušného správce veřejného rozpočtu nebo veřejného subjektu.

(3) Výkonem funkce schvalovatele písemně pověří schvalující osoba správce veřejného rozpočtu, u něhož se povinně zřizuje útvar interního auditu, vedoucího zaměstnance. Vedoucím zaměstnancem se pro účely tohoto zákona rozumí představený podle zákona o státní službě, vedoucí zaměstnanec podle zákoníku práce, příslušník, který řídí výkon služby dalších příslušníků podle zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů nebo nadřízený podle zákona o vojácích z povolání.

(4) Schvalující osoba správce veřejného rozpočtu, který je krajem, obcí, městskou částí hlavního města Prahy, městským obvodem statutárního města nebo městskou částí statutárního města, může pověřit výkonem funkce schvalovatele i člena zastupitelstva.

(5) Pokud schvalující osoba nebo pověřená schvalující osoba funkcí schvalovatele nikoho nepověří, vykonává tuto funkci sama.

(6) Funkcí schvalovatele ve fázi před zahájením zadávacího řízení, uzavřením smlouvy nebo vydáním rozhodnutí (dále jen „zahájení výdajové operace“), jakož i ve fázi po zahájení výdajové operace, může být pověřena vždy pouze jedna fyzická osoba. Osoba pověřená funkcí schvalovatele ve fázi před zahájením výdajové operace se může lišit od osoby pověřené funkcí schvalovatele po zahájení výdajové operace. Počet ověřovatelů a hodnotitelů není omezen.

§ 14

Auditní stopa

Při provádění řídicí ekonomické kontroly musí být pořízeny a uchovávány dokumenty a záznamy související s rozhodnutím o příjmové nebo výdajové operaci, včetně účetních záznamů, ze kterých lze rekonstruovat posloupnost při uskutečňování operace a operaci ověřit (auditní stopa)⁵⁾.

Oddíl 2

Příjmová operace

§ 15

(1) Ověřovatel u připravované příjmové operace ověří

- a) soulad operace s
 - 1. právními předpisy,
 - 2. cílem řízení a kontroly veřejných financí a
- b) vyhodnocení rizik souvisejících s ověřovanou příjmovou operací.

(2) Ověřovatel, který ověřuje operaci jako poslední, po ověření podle odstavce 1 postoupí podklady související s ověřovanou operací schvalovateli.

(3) Schvalovatel na základě ověření podle odstavce 1 schválí podklady k provedení příjmové operace.

(4) Ověřovatel před přijetím příjmu ověří

- a) existenci pohledávky,
- b) výši pohledávky,
- c) splatnost pohledávky a
- d) vyhodnocení rizik souvisejících s ověřovanou operací.

(5) Ověřovatel, který ověřuje operaci jako poslední, postoupí po provedení ověření podle odstavce 4 podklady související s příjmovou operací schvalovateli.

(6) Schvalovatel na základě ověření podle odstavce 4 schválí podklady k přijetí příjmu a předá je osobě vykonávající ekonomickou službu.

⁵⁾ Například čl. 25 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 480/2014 ze dne 3. března 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu a o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu, v platném znění.

(7) Funkce ověřovatele příjmové operace je vzájemně neslučitelná s funkcí schvalovatele příjmové operace.

(8) Veřejné vysoké školy a veřejné výzkumné instituce postupují podle odstavců 1 až 7 přiměřeně.

Oddíl 3 Výdajová operace

§ 16

Předběžné hodnocení výdajové operace

(1) Hodnotitel u připravované výdajové operace před schválením záznamu o provedení řídicí ekonomické kontroly prvního stupně před zahájením výdajové operace (dále jen „kontrolní záznam“) provede předběžné hodnocení.

(2) Předběžné hodnocení se provádí u operací, které dosáhnou hodnotu stanovenou vnitřním předpisem. Tento vnitřní předpis vydá schvalující osoba na základě vyhodnocení rizik.

(3) Předběžné hodnocení zahrnuje posouzení

- a) potřeby, která má být uspokojena, a údajů, které ji prokazují,
- b) možných variant uspokojení dané potřeby ve vztahu k cíli řízení a kontroly veřejných financí,
- c) očekávaných výsledků a dopadů,
- d) objemu peněžních prostředků, které jsou nutné
 1. k pokrytí výdajů v přípravné, realizační a provozní fázi připravované operace,
 2. k zajištění vlastních lidských zdrojů,
 3. ke splnění ostatních závazků souvisejících s operací,
- e) připravenosti operace a zkušeností získaných při uskutečňování obdobných operací,
- f) splnění podmínek pro použití zvoleného režimu veřejné zakázky, druhu zadávacího řízení a zadávacích podmínek veřejné zakázky, a jejich souladu s cílem řízení a kontroly veřejných financí, jsou-li tyto podmínky v průběhu provádění předběžného hodnocení známy.

(4) Na základě předběžného hodnocení navrhne hodnotitel způsob a podmínky provedení připravované výdajové operace.

§ 17

Schvalovací postup před zahájením výdajové operace

(1) Ověřovatel před zahájením výdajové operace ověří

- a) nezbytnost operace ke splnění úkolů správce veřejného rozpočtu nebo veřejného subjektu,
- b) soulad operace s právními předpisy,
- c) soulad operace s postupy a podmínkami stanovenými pro zadávání veřejných zakázek,
- d) soulad operace s cílem řízení a kontroly veřejných financí,
- e) soulad operace s předpokládanými možnostmi veřejného rozpočtu po dobu trvání operace,
- f) správné rozpočtové třídění,
- g) vyhodnocení rizik souvisejících s operací a
- h) soulad se způsobem a podmínkami provedení výdajové operace stanovenými podle § 16 odst. 4, pokud bylo předběžné hodnocení provedeno.

(2) Ověřovatel, který ověřuje operaci jako poslední, postoupí po provedení ověření podle odstavce 1 podklady související s připravovanou výdajovou operací schvalovateli.

(3) Schvalovatel na základě skutečností podle odstavce 1 schválí kontrolní záznam. U výdajů, které mají být hrazeny v daném rozpočtovém roce, představuje kontrolní záznam finanční krytí připravovaného zadávacího řízení, smlouvy nebo rozhodnutí.

(4) Je-li určen věřitel a výše předpokládaných výdajů, schvalovatel schválí individuální kontrolní záznam. V případě zadávání veřejné zakázky musí být individuální kontrolní záznam přijat před zahájením zadávacího řízení. Za určení věřitele a výše předpokládaných výdajů se pro účely tohoto zákona považuje stanovení podmínek pro výběr dodavatele a předpokládané hodnoty veřejné zakázky podle zákona upravujícího zadávání veřejných zakázek.

(5) Pro veřejné zakázky malého rozsahu se odstavec 4 použije obdobně.

(6) Je-li to účelné pro zajištění potřeb vyplývajících z běžné pravidelné činnosti, a pokud nelze věřitele nebo výši předpokládaných výdajů určit předem, schvalovatel schválí souhrnný kontrolní záznam. Souhrnný kontrolní záznam stanoví limit výdajů, období, na které je tento limit poskytnut, a předmět výdajů.

(7) Po schválení kontrolního záznamu schvalovatel zajistí jeho předání osobě vykonávající ekonomickou službu. Správce veřejného rozpočtu nebo veřejný subjekt zahájí výdajovou operaci až po schválení kontrolního záznamu.

(8) Funkce ověřovatele před zahájením výdajové operace je vzájemně neslučitelná s funkcí schvalovatele před zahájením výdajové operace.

(9) Veřejné vysoké školy a veřejné výzkumné instituce postupují podle odstavců 1 až 8 přiměřeně.

§ 18

Schvalovací postup po zahájení výdajové operace

(1) Ověřovatel u výdajové operace před uskutečněním výdaje ověří

- a) existenci dluhu,
- b) stav plnění,
- c) výši dluhu,
- d) podmínky splatnosti dluhu,
- e) soulad s kontrolním záznamem a
- f) vyhodnocení rizik souvisejících s ověřovanou výdajovou operací.

(2) Ověřovatel, který ověřuje operaci jako poslední, vystaví po provedení ověření podle odstavce 1 pokyn k realizaci platby, který obsahuje

- a) označení věřitele,
- b) předmět výdaje,
- c) výši a splatnost dluhu,
- d) rozpočtové zařazení výdaje a
- e) označení kontrolního záznamu a zadávacího řízení, smlouvy nebo rozhodnutí, na jejichž základě má být výdaj uskutečněn.

(3) Pokyn k realizaci platby postoupí ověřovatel spolu s podklady souvisejícími s ověřovanou výdajovou operací schvalovateli.

(4) Schvalovatel na základě ověření podle odstavce 1 schválí podklady k uskutečnění výdaje a předá pokyn k realizaci platby osobě vykonávající ekonomickou službu.

(5) Funkce ověřovatele po zahájení výdajové operace je vzájemně neslučitelná s funkcí schvalovatele po zahájení výdajové operace.

(6) Veřejné vysoké školy a veřejné výzkumné instituce postupují podle odstavců 1 až 5 přiměřeně.

§ 19

Výjimky

Postup řídicí ekonomické kontroly prvního stupně se s ohledem k povaze operace nepoužije, pokud výdajová operace souvisí s provedením úkolu, který nesnese odkladu, a při jehož nesplnění by mohlo dojít k ohrožení života, zdraví nebo majetku, a zároveň jde o úkol

- a) správce veřejného rozpočtu nebo veřejného subjektu při plnění úkolů integrovaného záchranného systému,
- b) správce veřejného rozpočtu nebo veřejného subjektu při použití státních hmotných rezerv v systému hospodářských opatření pro krizové stavy v období krizového stavu,
- c) Policie České republiky,
- d) obecní policie,
- e) Hasičského záchranného sboru České republiky,
- f) Správy státních hmotných rezerv,
- g) Vězeňské služby České republiky nebo
- h) ozbrojených sil nebo Vojenské policie.

Oddíl 4

Průběžná a následná řídicí ekonomická kontrola

§ 20

(1) Schvalující osoba nebo pověřená schvalující osoba písemně pověří fyzickou osobu, která bude provádět průběžnou a následnou kontrolu (dále jen „kontrolující“).

(2) Kontrolující při průběžné a následné řídicí ekonomické kontrole ověří na vzorku příjmových a výdajových operací vybraném na základě vyhodnocení rizik

- a) soulad operace s
 1. právními předpisy,
 2. cílem řízení a kontroly veřejných financí,
- b) další skutečnosti týkající se operace jako účetního případu podle zákona o účetnictví a
- c) řízení rizik souvisejících s kontrolovanou operací.

(3) Kontrolující při průběžné a následné řídicí ekonomické kontrole výdajových operací dále ověří plnění podmínek rozhodnutí nebo smlouvy souvisejících s kontrolovanou operací a soulad předpokládaných a dosažených výsledků operace včetně jejich udržitelnosti.

(4) Veřejné vysoké školy a veřejné výzkumné instituce postupují podle odstavců 1 až 3 přiměřeně.

Hlava III Vrchní audit a interní audit

Díl 1 Vrchní audit

§ 21

(1) Ministerstvo financí vykonává vrchní audit správců veřejného rozpočtu a veřejných subjektů v jejich rozpočtové působnosti.

(2) Ministerstvo financí nevykonává vrchní audit Kanceláře prezidenta republiky, Kanceláře Poslanecké sněmovny, Kanceláře Senátu, Ústavního soudu, Nejvyššího kontrolního úřadu, Kanceláře Veřejného ochránce práv, kraje, obce, dobrovolného svazku obcí, městských částí hlavního města Prahy, městských obvodů statutárních měst, městských částí statutárních měst a příspěvkové organizace zřízené krajem, obcí, městskou částí hlavního města Prahy, městským obvodem statutárního města, městskou částí statutárního města nebo dobrovolným svazkem obcí.

(3) Ministerstvo financí vrchním auditem ověřuje

- a) splnění povinností správce veřejného rozpočtu a veřejného subjektu stanovených v § 6,
- b) spolehlivost a účinnost řídicích a kontrolních mechanismů,
- c) soulad operací s cílem řízení a kontroly veřejných financí a
- d) účinnost řízení rizik v oblasti informačních technologií.

Díl 2 Interní audit

§ 22

Zřízení útvaru interního auditu správce veřejného rozpočtu

(1) Správce veřejného rozpočtu zřizuje útvar interního auditu, pokud je splněna alespoň jedna z těchto podmínek:

- a) průměrná hodnota ročního schváleného objemu výdajů správce veřejného rozpočtu za posledních 5 let přesahuje 500 000 000 Kč,
- b) průměrný roční přepočtený stav zaměstnanců správce veřejného rozpočtu za posledních 5 let přesahuje 250 zaměstnanců nebo
- c) průměrná hodnota ročního objemu veřejných finančních podpor poskytnutých správcem veřejného rozpočtu za posledních 5 let přesahuje 100 000 000 Kč ročně.

(2) Útvar interního auditu dále zřizuje Kancelář prezidenta republiky, Kancelář Poslanecké sněmovny, Kancelář Senátu, Ústavní soud, Nejvyšší kontrolní úřad a Kancelář Veřejného ochránce práv.

(3) Řídicí orgán a zprostředkující subjekt zřizuje útvar interního auditu.

(4) Správce veřejného rozpočtu, u něhož se útvar interního auditu podle odstavců 1 až 3 povinně nezřizuje, může zřídit útvar interního auditu. Správce veřejného rozpočtu může veřejnému subjektu v jeho rozpočtové působnosti uložit povinnost zřídit útvar interního auditu. V těchto případech se na útvar interního auditu použijí § 24 až 29, § 30 odst. 3 a 4, § 31 až 33, § 34 odst. 1 a § 35 odst. 1.

(5) Veřejná vysoká škola nebo veřejná výzkumná instituce může rozhodnout o zřízení útvaru interního auditu. Na útvar interního auditu, je-li zřízen, se použijí přiměřeně § 24 odst. 2, § 25 a § 30 odst. 3.

(6) Odstavce 1, 3 a 4 se nepoužijí na regionální rady regionů soudržnosti.

§ 23

Zrušení útvaru interního auditu

Nesplňuje-li správce veřejného rozpočtu po dobu 2 let žádnou z podmínek pro zřízení útvaru interního auditu podle § 22 odst. 1, může rozhodnout o zrušení útvaru interního auditu.

§ 24

Působnost útvaru interního auditu správce veřejného rozpočtu

(1) Útvar interního auditu správce veřejného rozpočtu vykonává interní audit

- a) správce veřejného rozpočtu, u kterého se zřizuje, a
- b) veřejného subjektu v rozpočtové působnosti tohoto správce veřejného rozpočtu.

(2) Útvar interního auditu ověřuje

- a) splnění povinností správce veřejného rozpočtu a veřejného subjektu stanovených v § 6,
- b) spolehlivost a účinnost řídicích a kontrolních mechanismů,
- c) soulad operací s cílem řízení a kontroly veřejných financí,
- d) účinnost řízení rizik v oblasti informačních technologií.

(3) Rozhodl-li správce veřejného rozpočtu o zřízení útvaru interního auditu veřejného subjektu v jeho rozpočtové působnosti, zajistí vedoucí útvaru interního auditu správce veřejného rozpočtu koordinaci vedoucích těchto útvarů.

§ 25

Nezávislost výkonu interního auditu

(1) Útvar interního auditu je samostatným útvarem v organizační struktuře správce veřejného rozpočtu nebo veřejného subjektu přímo podřízeným schvalující osobě nebo pověřené schvalující osobě. Útvar interního auditu u obce je organizačně zařazen pod obecní úřad a útvar interního auditu u kraje je organizačně zařazen pod krajský úřad. Útvar interního auditu je při výkonu interního auditu nezávislý.

(2) Zaměstnanec útvaru interního auditu se nesmí účastnit na výkonu řídicích a kontrolních mechanismů s výjimkou řízení útvaru interního auditu.

§ 26

Personální zajištění interního auditu

(1) V útvaru interního auditu jsou zařazeni vždy alespoň 2 zaměstnanci se stanovenou týdenní pracovní dobou upravenou zákoníkem práce, stanovenou služební dobou upravenou zákonem o státní službě nebo základní dobou služby v týdnu upravenou zákonem o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů nebo základní týdenní dobou služby podle zákona o vojácích z povolání.

(2) Počet zaměstnanců se stanovenou týdenní pracovní dobou upravenou zákoníkem práce, stanovenou služební dobou upravenou zákonem o státní službě nebo základní dobou služby v týdnu upravenou zákonem o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů nebo základní týdenní dobou služby podle zákona o vojácích z povolání v útvaru interního auditu stanoví správce veřejného rozpočtu nebo veřejný subjekt proporcionálně ve vztahu k podmínkám uvedeným v § 22 odst. 1.

(3) Odstavce 1 a 2 se nepoužijí na Kancelář prezidenta republiky, Kancelář Poslanecké sněmovny, Kancelář Senátu, Ústavní soud, Nejvyšší kontrolní úřad a Kancelář Veřejného ochránce práv.

§ 27

Požadavky na vedoucího útvaru interního auditu, interního auditora a asistenta interního auditora

(1) Vedoucím útvaru interního auditu a interním auditorem se může stát pouze fyzická osoba, která má vysokoškolské vzdělání, úspěšně vykonala zkoušku profesní způsobilosti interního auditora a má nejméně dvouletou praxi ve výkonu

- a) interního auditu podle tohoto zákona nebo podle mezinárodních standardů pro profesní praxi interního auditu vydaných Institutem interních auditorů (dále jen „mezinárodní standardy“),
- b) auditu zahraničních prostředků podle přímo použitelných předpisů Evropské unie,
- c) auditorské činnosti podle zákona o auditorech nebo podle práva jiného členského státu Evropské unie nebo
- d) kontroly podle zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu.

(2) Vedoucího útvaru interního auditu Nejvyššího kontrolního úřadu jmenuje a odvolává prezident Nejvyššího kontrolního úřadu po projednání s předsedou rozpočtového výboru Poslanecké sněmovny.

(3) Asistentem interního auditora se může stát pouze fyzická osoba, která má vysokoškolské vzdělání. Asistent interního auditora může při výkonu interního auditu provádět pouze dílčí práce. Asistent interního auditora činí jednotlivé úkony interního auditu z pověření a pod dohledem vedoucího útvaru interního auditu nebo interního auditora.

§ 28

Zkouška profesní způsobilosti interních auditorů

(1) Ministerstvo financí umožní vykonat zkoušku profesní způsobilosti interního auditora na základě písemné žádosti žadatele. Ministerstvo financí do 30 dnů ode dne doručení žádosti písemně sdělí žadateli den, místo a čas konání zkoušky profesní způsobilosti interního auditora, soubor zkušebních otázek a seznam odborné literatury.

(2) Zkouška profesní způsobilosti interního auditora se koná písemně. Účelem je ověřit, zda má žadatel potřebné znalosti právních předpisů dopadajících na činnost interního auditora a mezinárodních standardů.

(3) Brání-li žadateli ve vykonání zkoušky interního auditora v určitém termínu překážka v zaměstnání nebo státní službě, stanoví se mu náhradní termín konání zkoušky.

(4) Jestliže osoba podle odstavce 2 zkoušku profesní způsobilosti interního auditora nevykoná úspěšně, může ji třikrát opakovat, a to vždy nejdříve po 3 měsících.

(5) O úspěšném vykonání zkoušky profesní způsobilosti interního auditora vystaví Ministerstvo financí osvědčení. Jeden stejnopis osvědčení se předá žadateli do vlastních rukou, druhý uloží Ministerstvo financí. O neúspěšném vykonání zkoušky profesní způsobilosti interního auditora vystaví Ministerstvo financí písemnou zprávu. Jeden stejnopis zprávy se předá žadateli do vlastních rukou, druhý uloží Ministerstvo financí. Ministerstvo financí vede evidenci vystavených osvědčení a písemných zpráv o neúspěšném vykonání zkoušky.

(6) Za úspěšně vykonanou zkoušku profesní způsobilosti interního auditora se považuje i úspěšně vykonaná zvláštní část úřednické zkoušky podle zákona o státní službě v oboru služby audit. Ministerstvo financí uzná rovněž úspěšné vykonání srovnatelné zkoušky nebo její části v jiném členském státě Evropské unie nebo uznané příslušným orgánem jiného členského státu Evropské unie.

(7) Ministerstvo financí vyhláškou stanoví rozsah, způsob provedení a hodnocení zkoušky profesní způsobilosti interního auditora včetně způsobu jejího provedení a hodnocení.

§ 29

Udržování a zvyšování kvality interního auditu

(1) Správce veřejného rozpočtu nebo veřejný subjekt jednou za 5 let zajistí provedení externího hodnocení kvality interního auditu podle mezinárodních standardů.

(2) Za externí hodnocení kvality interního auditu podle odstavce 1 se považuje i externí potvrzení sebehodnocení interního auditu.

(3) Externí hodnocení kvality interního auditu může provádět pouze fyzická osoba, která má nejméně čtyřletou praxi v

- a) interním auditu podle tohoto zákona nebo podle mezinárodních standardů,
- b) auditu zahraničních prostředků podle přímo použitelných předpisů Evropské unie,
- c) auditorské činnosti podle zákona o auditorech nebo
- d) kontrole podle zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu.

(4) Vedoucí útvaru interního auditu informuje o výsledcích externího hodnocení kvality interního auditu schvalující osobu nebo pověřenou schvalující osobu.

(5) Útvar interního auditu Nejvyššího kontrolního úřadu předává zprávy o externím hodnocení kvality interního auditu rozpočtovému výboru Poslanecké sněmovny.

Díl 3

Příprava a výkon vrchního auditu a interního auditu

§ 30

Výkon vrchního a interního auditu

(1) Ministerstvo financí postupuje při výkonu vrchního auditu podle tohoto zákona, mezinárodních standardů a kontrolního řádu s výjimkou § 9 písm. f), § 10 odst. 1 písm. c) a d), § 12 až 19, § 21, 24, 26 a 27.

(2) Správce veřejného rozpočtu, který vykonává interní audit podle § 24 odst. 1 písm. b), postupuje podle tohoto zákona, mezinárodních standardů a kontrolního řádu s výjimkou § 9 písm. f), § 10 odst. 1 písm. c) a d), § 12 až 19, § 21, 24, 26 a 27.

(3) Správce veřejného rozpočtu, u kterého je vykonáván interní audit podle § 24 odst. 1 písm. a), a veřejný subjekt postupují podle tohoto zákona a mezinárodních standardů.

(4) Správce veřejného rozpočtu a veřejný subjekt podle odstavce 3 vydají vnitřní předpis k výkonu interního auditu (dále jen „statut útvaru interního auditu“), kterým upraví

- a) způsob vydání a náležitosti pověření k výkonu interního auditu,
- b) způsob zahájení a průběh výkonu interního auditu,
- c) přizvání třetích osob k výkonu interního auditu v zájmu dosažení jeho účelu,
- d) práva a povinnosti vedoucího útvaru interního auditu, interního auditora a asistenta interního auditora, včetně povinnosti zachovávat mlčenlivost,
- e) práva a povinnosti auditovaných.

(5) Statut útvaru interního auditu správce veřejného rozpočtu a jeho aktualizaci vypracuje vedoucí útvaru interního auditu a schválí schvalující osoba; v případě kraje, obce, městských částí hlavního města Prahy, městských obvodů statutárních měst a městských částí statutárních měst schvalující orgán.

(6) Ministerstvo financí zveřejní mezinárodní standardy způsobem umožňujícím dálkový přístup a ve Finančním zpravodaji zveřejní jejich přehled, který aktualizuje o přehled platných změn.

§ 31

Plán vrchního auditu a interního auditu

(1) Útvar interního auditu zpracuje na základě vyhodnocení rizik střednědobý plán interního auditu a roční plán interního auditu. Střednědobý plán interního auditu se sestavuje na období 5 let.

(2) Roční plán interního auditu vychází ze střednědobého plánu interního auditu s přihlédnutím ke každoročnímu vyhodnocení rizik. Roční plán interního auditu zahrnuje pro jednotlivé plánované interní audity cíle, předmět a zaměření, zdroje potřebné pro jejich uskutečnění včetně personálního zajištění a předpokládaný časový horizont jejich uskutečnění.

(3) Plány interního auditu podle odstavce 1 a jejich aktualizaci schvaluje schvalující osoba nebo pověřená schvalující osoba; v případě kraje, obce, městských obvodů statutárních měst a městských částí statutárních měst schvalující orgán.

(4) Plány auditního orgánu a jejich aktualizaci schvaluje osoba stojící v čele auditního orgánu.

(5) Útvar interního auditu při plnění stanovených činností postupuje v souladu s plány interního auditu. Vykonat interní audit mimo roční plán interního auditu je možné pouze ve zvlášť odůvodněných případech.

(6) Pro vrchní audit Ministerstva financí se odstavce 1 až 5 použijí obdobně.

§ 32

Auditní spis

(1) Vedoucí útvaru interního auditu, interní auditor a asistent interního auditora pořizují v souvislosti s přípravou a výkonem interního auditu a sledováním plnění přijatých opatření dokumentaci, která umožní doložit ke zjištění interního auditu důkazy (dále jen „auditní spis“).

(2) Vedoucí útvaru interního auditu má povinnost zajistit uložení auditního spisu.

(3) Pro vrchní audit Ministerstva financí se odstavce 1 a 2 použijí obdobně.

§ 33

Auditní zpráva

(1) Vedoucí útvaru interního auditu, interní auditor nebo asistent interního auditora zpracuje písemný návrh auditní zprávy do 30 dnů, ve zvláště složitých případech do 60 dnů, ode dne provedení posledního úkonu v rámci interního auditu uvedeného v návrhu auditní zprávy a projedná jej s auditovanou osobou.

(2) Návrh auditní zprávy obsahuje zjištění, závěry, doporučení a datum provedení posledního úkonu v rámci interního auditu. V případě, že auditovaná osoba neposkytne při výkonu interního auditu požadovanou součinnost nebo poruší povinnost, uvede se tato skutečnost do auditní zprávy.

(3) Auditovaná osoba ve lhůtě do 15 dnů ode dne projednání návrhu auditní zprávy, není-li stanovena lhůta delší, může písemně vyjádřit své stanovisko k návrhu auditní zprávy. Stanovisko auditované osoby je přílohou k auditní zprávě.

(4) Souhlasí-li vedoucí útvaru interního auditu, interní auditor nebo asistent interního auditora s obsahem stanoviska auditované osoby, zapracuje jej do auditní zprávy. Pokud vedoucí útvaru interního auditu, interní auditor nebo asistent interního auditora stanovisko auditované osoby do auditní zprávy v plném rozsahu nezpracuje, zpracuje stanovisko s uvedením důvodů, proč tak neučinil. Toto stanovisko je rovněž přílohou k auditní zprávě.

(5) Vedoucí útvaru interního auditu schvaluje návrh auditní zprávy a auditní zprávu, kterou předá auditované osobě a schvalující osobě nebo pověřené schvalující osobě.

(6) Auditovaná osoba na základě auditní zprávy navrhne opatření směřující k odstranění zjištěných nedostatků a lhůtu pro jejich uskutečnění. Nenavrhne-li auditovaná osoba opatření směřující k odstranění zjištěných nedostatků, svůj postup v příloze k auditní zprávě písemně odůvodní.

(7) Pro vrchní audit Ministerstva financí se odstavce 1 až 6 použijí obdobně.

§ 34

Ukončení vrchního auditu a interního auditu

(1) Interní audit podle § 24 odst. 1 písm. a) je ukončen doručením auditní zprávy schvalující osobě.

(2) Vrchní audit nebo interní audit podle § 24 odst. 1 písm. b) jsou ukončeny doručením auditní zprávy schvalující osobě správce veřejného rozpočtu, u něhož byl vrchní audit nebo interní audit proveden, nebo pověřené schvalující osobě veřejného subjektu, u něhož byl vrchní audit nebo interní audit proveden.

(3) V případě, že po ukončení interního auditu vedoucí útvaru interního auditu, interní auditor nebo asistent interního auditora zjistí, že auditní zpráva obsahuje závažné chyby nebo opomenutí, opraví auditní zprávu a poskytne ji bez zbytečného odkladu všem osobám, které obdržely původní auditní zprávu. Auditovaná osoba může vyjádřit k opravené auditní zprávě své stanovisko. Ustanovení § 33 odst. 3 až 5 se použijí obdobně.

(4) Pro vrchní audit Ministerstva financí se odstavec 3 použije obdobně.

§ 35

Sledování plnění opatření

(1) Vedoucí útvaru interního auditu, interní auditor nebo asistent interního auditora sleduje plnění opatření směřujících k odstranění zjištěných nedostatků. Nejsou-li opatření plněna, uvědomí o tom vedoucí útvaru interního auditu schvalující osobu.

(2) Není-li schvalující osobou zjednána náprava, vedoucí útvaru interního auditu o tom uvědomí příslušný výbor pro interní audit.

(3) Útvar Ministerstva financí vykonávající vrchní audit sleduje plnění opatření směřujících k odstranění zjištěných nedostatků. Nejsou-li opatření plněna, uvědomí o tom schvalující osobu správce veřejného rozpočtu, u něhož byl vrchní audit proveden, nebo pověřenou schvalující osobu veřejného subjektu, u něhož byl vrchní audit proveden.

Hlava IV

Výbor pro interní audit a vládní výbor pro interní audit

§ 36

(1) Zřizuje se vládní výbor pro interní audit, který je poradním orgánem vlády.

(2) U ústředního správního úřadu, v jehož čele stojí člen vlády, se zřizuje výbor pro interní audit.

(3) Vláda vydá statut vládního výboru pro interní audit a vzorový statut výboru pro interní audit.

Hlava V

Informační systémy Ministerstva financí

§ 37

Informace z centrálního systému účetních informací státu

Správce veřejného rozpočtu nebo veřejný subjekt si může vyžádat od správce veřejného rozpočtu nebo veřejného subjektu, u kterého vykonává řídicí ekonomickou kontrolu druhého stupně, vrchní audit nebo interní audit podle § 24 odst. 1 písm. b), účetní záznamy též prostřednictvím centrálního systému účetních informací státu nebo si může vyžádat účetní záznamy od správce centrálního systému účetních informací státu podle zákona o účetnictví. Správce veřejného rozpočtu, veřejný subjekt nebo správce centrálního systému účetních informací státu je povinen tyto účetní záznamy poskytnout.

§ 38

Výroční kontrolní zpráva

(1) Schvalující osoba a pověřená schvalující osoba zajistí každoročně zpracování výroční kontrolní zprávy a její vložení do informačního systému Ministerstva financí v termínu do 30. dubna kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, za který je výroční kontrolní zpráva zpracována.

(2) Na Nejvyšší kontrolní úřad, obec, která nevykonává rozšířenou působnost, příspěvkovou organizaci takovou obcí zřízenou, dobrovolný svazek obcí, příspěvkovou

organizaci zřízenou dobrovolným svazkem obcí, školskou právnickou osobu zřízenou obcí, která nevykonává rozšířenou působnost, nebo zřízenou dobrovolným svazkem obcí se odstavcem 1 nepoužije.

(3) Ministerstvo financí stanoví vyhláškou strukturu a způsob předávání výroční kontrolní zprávy.

§ 39

Výroční auditní zpráva

(1) Schvalující osoba správce veřejného rozpočtu, u kterého je zřízen útvar interního auditu, a pověřená schvalující osoba veřejného subjektu, u kterého je zřízen útvar interního auditu, zajistí zpracování výroční auditní zprávy a její vložení do informačního systému Ministerstva financí v termínu do 30. dubna kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, za který je výroční auditní zpráva zpracována.

(2) Ministerstvo financí stanoví vyhláškou strukturu a způsob předávání výroční auditní zprávy.

§ 40

Výroční shrnutí

(1) Ministerstvo financí vydává výroční shrnutí stavu a vývoje řízení a kontroly veřejných financí a předkládá ho vládnímu výboru pro interní audit k projednání.

(2) Ministerstvo financí po projednání výročního shrnutí vládním výborem pro interní audit předloží výroční shrnutí ke schválení vládě ve lhůtě do 31. května kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, za který je výroční shrnutí zpracováno.

(3) Ministerstvo financí do 30 dnů ode dne schválení vládou zašle výroční shrnutí na vědomí Nejvyššímu kontrolnímu úřadu.

(4) Ministerstvo financí stanoví vyhláškou strukturu výročního shrnutí.

§ 41

Informační systém pro koordinaci a vyhodnocování řízení a kontroly veřejných financí

(1) Informační systém pro koordinaci a vyhodnocování řízení a kontroly veřejných financí je informačním systémem veřejné správy vedeným v elektronické podobě, ve kterém jsou evidovány údaje o plánovaných řídicích ekonomických kontrolách druhého stupně a o jejich výsledcích. Za tím účelem jsou přebírány i informace a údaje z jiných informačních systémů a registrů.

(2) Správcem informačního systému pro koordinaci a vyhodnocování řízení a kontroly veřejných financí je Ministerstvo financí. Ministerstvo financí zajistí přístup do informačního systému pro koordinaci a vyhodnocování řízení a kontroly veřejných financí organizačním složkám státu, státním fondům a státním příspěvkovým organizacím v rozsahu nezbytném pro plnění povinností podle § 11 odst. 7.

(3) Ministerstvo financí stanoví vyhláškou lhůty a způsob předávání údajů podle odstavce 1 do informačního systému pro koordinaci a vyhodnocování řízení a kontroly veřejných financí a způsob jejich sdílení.

§ 42

Centrální kontaktní bod sítě Evropského úřadu pro boj proti podvodům

Ministerstvo financí plní povinnosti centrálního kontaktního bodu sítě Evropského úřadu pro boj proti podvodům a podává tomuto úřadu hlášení podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího vyšetřování prováděné Evropským úřadem pro boj proti podvodům⁶⁾.

ČÁST TŘETÍ

KONTROLA PODLE MEZINÁRODNÍCH SMLUV

§ 43

(1) Stanoví-li tak mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu České republiky, mohou kontrolu podle tohoto zákona vykonávat mezinárodní organizace svými orgány nebo určenými zmocněnci, a to v rozsahu a za podmínek, které tato mezinárodní smlouva stanoví. K tomu mohou vyžadovat u správců veřejného rozpočtu a veřejných subjektů spolupráci při výkonu kontroly. Správci veřejného rozpočtu nebo veřejné subjekty jsou povinni tomuto požadavku vyhovět a výkon kontroly umožnit.

(2) Umožňuje-li to smlouva podle odstavce 1, požadují správci veřejného rozpočtu nebo veřejné subjekty od mezinárodních organizací zprávy o jimi provedené kontrole.

ČÁST ČTVRTÁ

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

§ 44

(1) Veřejnosprávní kontrola nebo interní audit, které byly zahájeny podle zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 320/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

(2) Zprávy o výsledcích finanční kontroly podle zákona č. 320/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, za rok, který předchází roku nabytí účinnosti tohoto zákona, se vypracují a předají podle zákona č. 320/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 45

(1) Pro účely § 27 odst. 1 písm. a) se za praxi v interním auditu považuje i praxe ve veřejnosprávní kontrole nebo v interním auditu podle zákona č. 320/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo ve správě daňových odvodů za porušení rozpočtové kázně.

(2) Dosavadní zaměstnanec, který řídil útvar interního auditu správce veřejného rozpočtu nebo veřejného subjektu, a dosavadní zaměstnanec, který vykonával interní audit u správce veřejného rozpočtu nebo u veřejného subjektu, musí úspěšně vykonat zkoušku profesní způsobilosti interního auditora podle § 28 do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

⁶⁾ Čl. 3 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999.

(3) Na dosavadního zaměstnance, který řídil útvar interního auditu správce veřejného rozpočtu nebo veřejného subjektu po dobu alespoň 2 let, dosavadního zaměstnance, který vykonával interní audit u správce veřejného rozpočtu nebo u veřejného subjektu po dobu alespoň 2 let, a osobu, která vykonávala veřejnosprávní kontrolu podle zákona č. 320/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo správu daňových odvodů za porušení rozpočtové kázně po dobu alespoň 2 let, se nevztahuje podmínka vysokoškolského vzdělání podle § 27 odst. 1 a 3.

(4) Odstavec 3 se nepoužije pro interní auditory ve služebním poměru státního zaměstnance.

ČÁST PÁTÁ ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ

§ 46

Zrušují se:

1. Zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole).
2. Část dvacátá zákona č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů.
3. Zákon č. 123/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 309/2002 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon).
4. Část druhá zákona č. 426/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
5. Část šestá zákona č. 421/2004 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků a dobrovolných svazků obcí.
6. Část jedenáctá zákona č. 482/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
7. Část osmnáctá zákona č. 626/2004 Sb., o změně některých zákonů v návaznosti na realizaci reformy veřejných financí v oblasti odměňování.
8. Část třicátá druhá zákona č. 377/2005 Sb., o doplňkovém dohledu nad bankami, spořitelními a úvěrními družstvy, pojišťovnami a obchodníky s cennými papíry ve finančních konglomerátech a o změně některých dalších zákonů (zákon o finančních konglomerátech).
9. Část třináctá zákona č. 138/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o veřejných zakázkách.
10. Část třináctá zákona č. 342/2006 Sb., kterým se mění některé zákony související s oblastí evidence obyvatel a některé další zákony.

11. Zákon č. 298/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů.
12. Část sto dvacátá třetí zákona č. 227/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech.
13. Část sto druhá zákona č. 281/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím daňového řádu.
14. Část osmnáctá zákona č. 341/2011 Sb., o Generální inspekci bezpečnostních sborů a o změně souvisejících zákonů.
15. Část devatenáctá zákona č. 457/2011 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Finanční správě České republiky.
16. Část patnáctá zákona č. 239/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
17. Část devátá zákona č. 407/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
18. Část šestnáctá zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů.
19. Část padesátá zákona č. 64/2014 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím kontrolního řádu.
20. Vyhláška č. 416/2004 Sb., kterou se provádí zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb. a zákona č. 123/2003 Sb.

ČÁST ŠESTÁ

ÚČINNOST

§ 47

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2018.